

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év április hó 7. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 27.B.874/2010/8. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott előzetes letartóztatásának kezdő időpontja **2010. év január hó 2. napja.**

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott börtönbüntetésbe beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 6.800,- (hatezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. év október hó 18. napján kelt 27.B.874/2010/8. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntettének kísérlete (Btk. 170. § (1) és (6) bekezdés I. fordulat) miatt 3 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte, egyben elrendelte a Balassagyarmati Városi Bíróság 2.Bk.753/2008/3. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtönbüntetés végrehajtását.

A vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. Rendelkezett a bűnjelekről, azok lefoglalását megszüntette és részben kiadni rendelte a vádlott részére, részben megállapította, hogy az állam tulajdonába kerülnek, valamint a megsemmisítésükről rendelkezett.

Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség részbeni megfizetésére, a fennmaradó bűnügyi költségről megállapította, hogy az állam viseli.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentett be fellebbezést enyhítésért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.736/2010/3.számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a szükséges bizonyítékokat feltárta, értékelési körébe

vonta és indokolási kötelezettségének is eleget tett, így megalapozott tényállást állapított meg.

A cselekmény minősítését, a kiszabott büntetést törvényesnek tartotta, ezért a Fővárosi Bíróság ítéletének a helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen kérte további enyhítő körülményként a vádlotti bocsánatkérést is figyelembe venni, egyben az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta.

A vádlott az utolsó szó jogán szintén a büntetés enyhítését kérte.

A Fővárosi Ítéltábla a védelmi fellebbezés alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit megtartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésére álló bizonyítékokat a logika szabályainak figyelembevételével mérlegelte, indokolási kötelezettségét teljesítette.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja értelmében az iratok alapján az alábbiak szerint pontosítja, illetve egészíti ki:

- A sértett által elszenvedett 4 rb. sérülést a vádlott a rugós késével kis-közepes erővel végrehajtott, szúró-kaszáló mozdulatokkal okozta.
A megállapítás a 113/2010. számú orvos szakértői véleményben foglaltakon, valamint a sértetti vallomáson alapul.
- Mellőzi a tényállásból azon részt, hogy „a vádlott szándéka - eshetőlegesen - életveszélyes sérülések okozására irányult”, mivel ezen megállapítás az indokolás részét képezi.

Ekként pontosítva a Fővárosi Bíróság ítélete mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezi.

A vádlott az elsőfokú eljárás során azt nem vitatta, hogy a sértett sérüléseit ő okozhatta, azonban a védekezése szerint a sértett lépett fel vele szemben támadólag, emiatt használta a kést. Későbbiekben már arra hivatkozott a vallomásában, hogy nem emlékszik másra, csak a cselekményt megelőző vitára.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a vádlottnak az eljárás folyamán többször változtatott vallomásával szemben elsősorban a sértett - kisebb eltérésekkel előadott - vallomásaira, valamint a jelentős részt azzal összhangban lévő - de az elkövetést nem látó - további tanúk vallomásaira, a sértetti vallomást alátámasztó orvos szakértői véleményre, a helyszíni szemle jegyzőkönyvében foglaltakra, a rendőri jelentésekre, a további szakvéleményben foglaltakra, és okirati bizonyítékokra alapította.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

A helytálló minősítés mellett is szükséges a jogi indokolást annyiban pontosítani, hogy a vádlott szándéka az irányadó tényállás mellett alapvetően testi sértésre irányult, az életfontosságú szervek - halánték, nyak - felé a vádlott nem irányított kifejezetten szúró mozdulatot, a két testrészen a sérülés, az orvosi lelet tanúsága szerint, metszett, illetve szúrt-metszett volt.

Az orvos szakértő a szakvéleményében leírta, hogy a sértetti előadásnak megfelelően, a vádlott okozhatta ezen sérüléseket többszöri szúró-kaszáló mozdulatokkal. Az kétségtelen, hogy az elkövetéshez használt eszköz alkalmas volt az élet kioltására, azonban a vádlott - bár lehetősége meg lett volna - nem ekként használta a rugós kését. Ellenben tény, hogy az említett életfontosságú szervek irányába is kaszáló mozdulatokkal használt veszélyes eszköz alkalmas volt az életveszélyes sérülés okozására - összhangban az orvos szakértői véleményben foglaltakkal -, a súlyosabb következményt részben a sértett védekezése hátrította el.

Mindezek alapján helytálló a Fővárosi Bíróság azon következtetése, hogy a vádlott szándéka - figyelemmel a cselekmény elkövetésekor elhangzott kijelentésére is - eshetőlegesen kiterjedt akár az életveszélyes sérülés okozására is.

A kifejtettekre tekintettel - egyetértve az elsőfokú bíróság által megállapított minősítéssel és részben annak indokolásával - az ítélőtábla mellőzi a Fővárosi Bíróság ítéletének jogi indokolásából a kifejezetten a nyakra, halántékra irányzott szúrássra vonatkozó okfejtéseket, melyek részben a pontatlan szóhasználat, részben a helytelen következtetések, stb. miatt a cselekmény más minősítését - az emberölés büntettének kísérletét - vetnék fel.

A büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, azt mindössze annyival szükséges kiegészíteni, hogy a vádlott a sértettől az elsőfokú tárgyaláson bocsánatot is kért.

Emellett sincs azonban lehetőség a törvényi minimum közelében kiszabott szabadságvesztés büntetés további enyhítésére.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Az ítélőtábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező részében pontatlanul került feltüntetésre az előzetes letartóztatás kezdő napja, ezért azt helyesbítette, ez azonban nem érintette az előzetes fogva tartásban eltöltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történt - helytálló - beszámítását.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítélőtábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatalát követően előzetes letartóztatásban töltött időt a Btk. 99. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése és a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Budapest, 2011. év április hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 27.B.874/2010/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.378/2010/8. számú végzésével jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2011. év április hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
tiszttviselő*